

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΣ ΚΑΙ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΣΠ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ—ΣΤΡΑΤΗ

‘Η Ἐταιρία Διεθνῶν Μελετῶν ἀνέλαβεν, ὥπο τὴν αἰγίδα τῆς ΟΥΝΕ-
ΣΚΟ, τὴν δργάνωσιν ἐν Ἀθήναις συνεδρίου, τὸ δόποῖον ἐσημειώσεις ση-
μαντικὴν ἐπιτυχίαν. Ο καθηγητὴς τῆς Σχολῆς καὶ γεν. γραμματεὺς τῆς
Ἐταιρίας Διεθνῶν Μελετῶν κ. Σπ. Καλογερόπουλος—Στρατῆς παρεκλή-
θη νὰ γράψῃ τὸ κατωτέρω ἄρθρον σχετικῶς μὲ τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον.

‘Η ΟΥΝΕΣΚΟ, εἰς τὴν γενικὴν τῆς προσπάθειαν διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἀν-
θρώπου, τὴν πρόσδον τῶν καθυστερημένων λαῶν, τὴν ἀνοδον τοῦ διοτικοῦ ἐπιπέ-
δου τῶν ἔργαζομένων καὶ, γενικώτερα, τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης διὰ τῆς διεθνοῦς
συνεργασίας, τῆς ἀμοιβαίας γνωριμίας καὶ καταγοήσεως, περιέλαβεν εἰς τὸ πρό-
γραμμα αὐτῆς τὴν ἔρευναν καὶ τὴν μελέτην τῶν κοινωνικῶν φαινομένων ἐκάστης
χώρας, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν προέδη εἰς τὴν Ἰδρυσιν διεθνῶν ἐπιστημονι-
κῶν συνεδρίων, μὲ ἀντιστοίχους ἔταιρίας, εἰς τὴν σύγκλησιν διεθνῶν ἐπιστημονι-
κῶν συνεδρίων καὶ εἰς τὴν ἀγάθεσιν τῆς συγγραφῆς εἰδικῶν μονογραφιῶν εἰς δια-
πρεπεῖς ἐκπροσώπους τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς σκέψεως.

‘Η Ὁργάνωσις τῶν ‘Ηνωμένων ‘Εθνῶν διὰ τὴν Ἐκπαίδευσιν, τὴν Ἐπιστή-
μην καὶ τὴν Μόρφωσιν (ΟΥΝΕΣΚΟ) ἀποτελεῖ τὸν δργανισμὸν μέσα εἰς τὰ πλαίσια
τῶν ‘Ηνωμένων ‘Εθνῶν δόποῖος ἀσχολεῖται πρωτίστως μὲ τὴν τελειοποίησιν τοῦ
ἀνθρώπου ὡς καὶ μὲ τὴν ἔξαλεψιψην τῶν αἰτίων τῆς ἀνθρωπίγης δυστυχίας καὶ τῆς
ἀμοιβαίας δυσπιστίας μεταξὺ τῶν λαῶν. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου τούτου
σκοποῦ ἔκρινε λίαν περιωρισμένα τὰ πρατικὰ πλαίσια, μέσα εἰς τὰ ὅποια καλεῖται
νὰ δρᾶσῃ κάθε διακρατικὸς δργανισμός. Ἡσάνθη, ἐπὶ πλέον, τὴν ἀνάγκην νὰ ζη-
τήσῃ τὴν συνδρομὴν ἀνθρώπων καλῆς πίστεως καὶ εἰδικῶν, ὅστε διὰ μέσου αὐτῶν
νὰ πλησιάσῃ, καὶ νὰ συγκινήσῃ συγχρόγως, τὴν δημοσίαν γνώμην, ὑπεράνω τῶν
ἐπισήμων ἀγυπτοροσώπων καὶ δργάνων. Διὰ τοῦτο ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς
Ιδρύσεως διεθνῶν ἐπιστημονικῶν ἔταιριδων, δπως π.χ. τὴν Διαρκῆ διάσκεψιν ἀνωτά-
των διεθνῶν σπουδῶν, τὴν Διεθνῆ ἔταιριαν πολιτικῆς ἐπιστήμης, τὴν Διεθνῆ ἔται-
ριαν τῶν κοινωνιολόγων, τὴν Διεθνῆ ἔταιριαν τῶν οἰκονομολόγων, τὴν Διεθνῆ ἐπι-
τροπὴν τοῦ συγκριτικοῦ δικαίου κ.τ.λ.

‘Ολαι αἱ ἀνωτέρω ἔταιραι, ίδρυθεῖσαι μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ
καὶ χρηματοδοτούμεναι διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν τῶν ἀρχεῖον, κατέρθωσαν
νὰ δημιουργήσουν εἰς κάθε χώραν ἀντιστοίχους ἔταιρίας, αἱ δόποιαι κα-
λοῦνται νὰ προβάλουν εἰς τὸ διεθνὲς προσκήνιον τὰ τοπικὰ προβλήματα ἐκάστου
λαοῦ, καθὼς καὶ νὰ προσβάλουν εἰς τὴν σύγκρισιν τῶν διαφόρων κοινωνικῶν φαι-
νομένων ἐπὶ διεθνοῦς κλίμακος⁽¹⁾.

(1) Μετὰ τὸν πόλεμον ἰδρύθησαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ ἀντίστοιχοι ἐπιστημονικαὶ
ἔταιρίαι, τῶν ὁποίων ἀρχαιοτέρα εἶναι η ‘Ἐταιρία Διεθνῶν Μελετῶν. ‘Η Ἐταιρία Διοικη-
τικῶν Μελετῶν ίδρυθη προγενέστερον κατὰ τὸ 1932.

Ἐκρίθη δμως σκόπιμον δπως, παράλληλα μὲ τὰς προσπαθείας τῶν διεθνῶν ἔταιριδν, τὰ μεγάλα προβλήματα, τὰ δποῖα ἀπασχολοῦν σήμερα τὴν ἀνθρωπότητα, ἐρευνηθοῦν δχι μόνον ἐπὶ τοῦ γενικοῦ διεθνοῦς ἐπιπέδου ἀλλ᾽ ἐπὶ ὥρισμένου γεωγραφικοῦ χώρου καὶ μεταξὺ λαῶν ποὺ παρουσιάζουν κοινότητα ἢ ἀναλογίαν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ θεωρία καὶ ἡ ἐρευνα ἔρχεται: πλέον ἀποτελεσματικὰ ἀρωγὸς τῆς πρᾶξεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς. Ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ λόγου προέκυψε καὶ ἡ ἴδεα τῶν περιφερειακῶν συγεδρίων μὲ περιωρισμένην συμμετοχὴν μελῶν, καὶ τὰ δποῖα ἀπεκλήθησαν «συμπόσια».

Εἰς τὰς Ἀθήνας, μεταξὺ 8—15 Ὁκτωβρίου, ἔγινε τὸ πρῶτον περιφερειακὸν συνέδριον διὰ τὰς χώρας τῆς Ἑγγύδος καὶ Μέσης Ἀνατολῆς, τὸ δποῖον ὠργάνωσεν ἡ Ἑταίρια Διεθνῶν Μελετῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ (¹).

Εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ἀθηγάνων μέρος εἶκοσι εἰδίκοι περὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, ἀνήκοντες εἰς τὰς ἔξι χώρας τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου, Τουρκίαν, Συρίαν, Λιβανον., Ἰσραήλ, Αἰγυπτον καὶ Ἐλλάδα, μὲ συμμετοχὴν ἀντιπροσώπων τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, ιδιαιτέρως τῶν Ὕνων, τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ, τοῦ διεθνοῦς γραφείου ἐργασίας καὶ τοῦ περιφερειακοῦ γραφείου τοῦ Καΐρου, τὸ δποῖον εἶχε καὶ τὴν ἔμπνευσιν τῆς συγκλήσεως εἰς τὰς Ἀθήνας τοῦ συγεδρίου τούτου (²).

Ως θέμα εἶχεν δρισθῆ τὸ ἔξῆς: αἱ ἐκ τῆς τεχνικῆς ἔξελιξεως προελθοῦσας μεταβολαὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν σύνθεσιν καὶ εἰς τοὺς νομικοὺς θεσμοὺς τῶν λαῶν τῆς Ἑγγύδος καὶ Μέσης Ἀνατολῆς.

Αἱ δυσχέρειαι τοῦ θέματος δὲν ἦσαν μικραὶ. Ο τρόπος τῆς διατυπώσεώς του παρουσιάζει τὸ θέμα κάπως ἀδριστον καὶ ρευστὸν, αἱ δὲ υφιστάμεναι οὐσιώδεις διαφοραὶ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν κρατῶν τῆς Ἑγγύδος καὶ Μέσης Ἀνατολῆς ἐδυσχέραινον οὐσιωδῶς τὴν συγκριτικὴν μελέτην τοῦ ζητήματος, τέλος δὲ ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς εἰδικῆς μορφώσεως εἰς τὸν τομέα τούτου, ὡς ἐπίσης καὶ στατιστικῶν μέσων, καθίστων τὴν δληγη ἐρευναν προβληματικήν, ἀπὸ ἀπόψεως πρακτικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀποτελεσματικότητος.

Ἡ εὖσυνείδητος προσπάθεια τῶν συγέδρων καὶ ἡ πολύτιμος συμβολὴ τοῦ εἰδικοῦ συντονιστοῦ δέλγου καθηγητοῦ κ. René Clemens, ἐπέφεραν ἀξιόλογα ἀποτελέσματα, ἐδικαίωσαν τὰς προσδοκίας τῶν δργανωτῶν τοῦ συνέδριου καὶ ἐθειλίωσαν τὴν χρησιμότητα τῶν περιφερειακῶν διασκέψεων μεταξὺ περιωρισμένου χριθμοῦ ἐπιστημόνων καὶ εἰδικῶν.

(1) Ἡ ἐναρκτήριος συνεδρίασις ἐγένετο εἰς τὸ μεγάλον ἀμφιθέατρον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Τοὺς συνέδρους προσεφόνησεν δ^ηΠρύτανις κ. N. Φωτιᾶς.

(2) Ἐκλήθησαν καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἰράκ καὶ Ἰράν, οἱ δποῖοι δὲν ἥλθον μὲν αὐτοπροσώπως ἀλλ᾽ ἔστειλαν εἰσηγήσεις. Ἐπίσης ὁ Γενικὸς Διευθυντής τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ ἀπετέλειν ὡς ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ τὸν κ. G. de Lacharriète, διευθυντὴν τοῦ τμήματος κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, καθὼς καὶ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ περιφερειακοῦ Γραφείου τοῦ Καΐρου κ. D. J. Godchot. Ως παρατηρήται παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας τοῦ συνέδριου οἱ κ. κ. Novaes καὶ Μαζαράκης τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, δ Dr Yang τῆς FEO, δ κ. Grigg, σύμβουλος τῶν H.E. διὰ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, δ κ. R. Lee Bogue τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ὅγειας διὰ τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ ἄλλοι.

* * *

“Η πρώτη φροντίς τῶν συγέδρων ἡτοί ή θέσις τοῦ προβλήματος καὶ ή ἀποδοχὴ ὠρισμένων ἐννοιῶν, ἐπὶ τῶν δόποιων ἡ συμφωνία ἡτοί ἀπαραίτητος διὰ νὰ γίνη γράμμιον ἔργον.” Επρεπε νὰ καθορισθοῦν: πρῶτον, ή ἔνγοια τῆς «τεχνικῆς» καὶ, δεύτερον, ή ἔκτασις καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν δρων «κοινωνική σύνθεσις» καὶ «νομικοὶ θεσμοὶ».

Η «τεχνική» ἔγινεν ἀποδεκτὴ ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην δυνατήν ἐρμηνείαν. ⁴Ως τε-
χνικὴ πρόσδοξος ἐθεωρήθη τὸ σύνολον τῶν μέσων τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως ἐπὶ τοῦ ἔξω-
τερικοῦ κόσμου.⁵ Ο δρισμὸς αὐτὸς περιλαμβάνει κάθε τεχνικὸν μέσον ποὺ δ ἀνθρω-
πος διαθέτει διὰ γὰ ἐπηρεάση τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ
ἀπαρίθμησις τῶν τεχνικῶν πρόσδων ποὺ ἐσημειώθησαν, ίδίως κατὰ τὰ τελευταῖα
εἴτη, εἰς τὰ κράτη τῆς Ἑγγύς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς. Τοῦτο ἐπέτρεψε τὴν ἀνα-
γνώρισιν τοῦ ἐδάφους, τὴν δυνατότητα συγκρίσεως τῶν διαφόρων κοινωνιῶν καὶ
τὴν ἀποδοχὴν ὠρισμένων συμπερασμάτων ὡς πρὸς τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τῆς ἔξελι-
ξεως τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Η ίδια μέθοδος ἡκολουθήθη καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τῶν κοινωνιῶν
φαινομένων καὶ τῶν νομικῶν θεσμῶν. ⁶Αμφότεραι αἱ ἔνγοιαὶ ἡρμηνεύθησαν κατὰ
τὸν εὐρύτερον δυνατόν τρόπον, ὥστε γὰ περιλάβουν δλας τὰς ἀνθρωπίνους ἐκδηλώ-
σεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Τὸ δλον πρόσδηλημα ἀγτεμετωπίσθη, ἀπὸ κοινωνιολογικῆς πλευρᾶς, ὑπὸ τοιαύ-
την μερφήν, ὥστε γὰ συνδεθῆ μὲ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογήν, μὲ ἄλλας λέξεις ἡρμη-
νήθη ἐὰν ἡ ἀνάπτυξις τῆς τεχνικῆς συνδέεται μὲ κοινωνικὰς μεταβολάς, αἱ δποῖαι
κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡτού ἀγατρέπουν τὴν κοινωνικὴν σύνθεσιν, καὶ πῶς εἰναι
δυνατὸν γὰ ἐπιβληθοῦν νέα τεχνικὰ μέσα, ίδίως εἰς λαοὺς ὅχι ἀνεπτυγμένους, τὰ
δποῖαι νὰ πρωθίστων τὴν οἰκονομικὴν πρόσδον, χωρὶς νὰ προκαλοῦν ίσχυρὰς κοινω-
νικὰς κρίσεις.

Η ὑπὸ τὸ πρᾶσμα τοῦτο ἀντιμετώπισε τοῦ θέματος εὐθυγράμμιζε τὰς ἐργα-
σίας τοῦ συγεδρίου πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν δόποιον τάσσει ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ ὡς τὸν λό-
γον τῆς ὑπάρκειώς της, δηλαδὴ τὴν ἐξύφωσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συγχρόνως ἐθειμε-
λίωσε τὴν πρακτικὴν σημασίαν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Τὰ ἀγωτέρω κριτήρια ἔχρησιμεσσαν ὡς βάσεις τῆς μεθοδολογίας, ή δποῖα
ἐπεκράτησε κατὰ τὰς ἐργασίας τοῦ συγεδρίου.

“Αλλη δυσχέρεια ἀνέκυψεν ὡς πρὸς τὸν συντονισμὸν τῶν ἀπόψεων τοῦ «κοι-
νωνιολόγου» καὶ τοῦ «νομικοῦ». Διὰ τὸν πρῶτον, κάθε κανὼν ἐνέχει ὠρισμένην
κοινωνικὴν ἀξίαν εἰς συνάρτησιν μὲ τὰς ἄλλας ἀξίας καὶ παρουσιάζεται ὡς κοι-
νωνικὸν φαινόμενον, τοῦ δποίου μετατάται ἡ γένεσις, ἡ ἔξελιξις καὶ ἡ περαιτέρω
πορεία.” Η ἔξελιξις ἐπηρεάζεται ἀλλοτε μὲν ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς ἀνθρωπίνης συμ-
περιφορᾶς, τὴν δόποιαν καλεῖται γὰ ρυθμίση ἦ, μᾶλλον, γὰ ἀπεικονίση ἐκάστοτε τὸ
θίκαιον, ἀλλοτε δὲ ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς ἀνθρωπίνης κρίσεως ἐπὶ ὠρισμένων ἀξιῶν.

“Αντιθέτως, διὰ τὸν νομικόν, δ κανὼν δικαίου εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην
γραμμήν τῆς ἀπασχολήσεως του, καὶ κατὰ τὴν ἐρευναν ἀπομονώνει αὐτόν, ἀν κα
προσπαθεῖ γὰ διαπιστώσῃ τὴν ἐπίδρασιν ἐπ” αὐτοῦ τῶν κοινωνιῶν στοιχείων.

Συγεπῶς, ὑπάρχει ἀπόστασις μεταξὺ τῶν κριτηρίων τοῦ κοινωνιολόγου καὶ
τῶν κριτηρίων τοῦ νομικοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγτικειμένου.

Διὰ νὰ συγκερασθοῦν ἀμφότεραι αἱ ἀπόψεις τὸ θέμα ἡρευνήθη συγκριτικῶς ἵνα ἔξευρεθῇ ἢ ἀρμόδουσα λύσις ἵνα κάθε κοινωνικὸν σύνολον, τὸ δὲ ἀντικείμενον τῆς μελέτης ἥτο τὸ δίκαιον καὶ ὅχι ἡ νομοθεσία, διότι μόνον τὸ δίκαιον ἐφαρμόζεται οὐσιαστικῶς εἰς τὰς κοινωνίας καὶ γίνεται ἀποδεκτὸν ὅχι διὰ τῆς δουλήσεως ἀλλὰ διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν κανόνων αὐτοῦ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου καλλιεργεῖται ἡ κοινότης τῆς νομικῆς σκέψεως μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ προάγεται ἡ ἑνοποίησις τῶν κοινωνικῶν συστημάτων.

* *

Μὲ δάσιν τὰς ἀγωτέρω σκέψεις ἡρευνήθησαν αἱ ἐπελθοῦσαι μεταβολαὶ εἰς δλους τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς συνεπείᾳ τῆς ἔξελιξεως τῆς τεχνικῆς.

Αἱ συνέπειαι τῆς τεχνικῆς προόδου ἐπὶ τῶν καταναλωτικῶν ἀγαθῶν, τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς, τῶν διαφόρων ἐπικοινωνιῶν, ὄλικῶν καὶ πνευματικῶν, ἐπηρέασαν τὴν σύνθεσιν τῆς κοινωνίας ἐκάστου λαοῦ καὶ τὴν μεταβολὴν τῶν θεσμῶν. Αἱ ἐπελθοῦσαι μεταβολαὶ καὶ εἰς τὰς χώρας τῆς Ἐγγύς καὶ Μέσης Ἀγατολής ἔξεδηγλώθησαν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ νομικοῦ ἐπιπέδου.

Ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ τομέως μετεβλήθησαν αἱ μορφαὶ τῆς παραγωγῆς καὶ ἐνεφανισθησαν νέαι ἐπιχειρήσεις, νέοι τρόποι ἐκμεταλλεύσεως, παρετηρήθη συγκέντρωσις τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ γεωγραφικὸς καταμερισμὸς τῆς παραγωγικῆς δράσεως. Εἰδικῶτερον, ἡ τεχνικὴ πρόδος ἐπέφερεν οὐσιώδεις μεταβολὰς εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιοτεχνίαν καὶ τὴν γεωργίαν. Ἐκ τῶν μεταβολῶν αὐτῶν προέκυψαν τὰ μεγάλα de facto μονοπώλια, ἡ ἐπειρατικὴ πολιτεικὴ τοῦ κράτους, ἡ δοπία ἐφθασεν εἰς ωρισμένας χώρας μέχρι τῆς ἐθνικοποίησεως οὐασικῶν μέσων τῆς παραγωγῆς. Τοῦτο ὀδήγησεν εἰς τὴν ἀνακατανυμήν τοῦ εἰσοδήματος, εἰς τὸν καταμερισμὸν αὐτοῦ μεταξὺ διαφόρων ἀτόμων ἢ κατηγοριῶν ἀτόμων, εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀνόδου τοῦ διοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ εἰς νέον τρόπον ὑπολογισμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Ἐπίσης, ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ τομέως, ἡ τεχνικὴ πρόδος ἐπέφερεν ἀξιολόγους μεταβολάς, εἰδικῶτερον ἐπὶ τῆς συνθέσεως τῶν πληθυσμῶν (γεννήσεις, θάνατοι, γάμοι, ἐπαγγέλματα), ἐπὶ τῶν φαινομένων τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῆς μεταναστεύσεως, τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ τῆς ἔξειδικευμένης ἐκπαίδευσεως, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων τάξεων ὡς καὶ μεταξὺ ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν. Τέλος, ἡ μελέτη τῆς κοινότητος ὡς μονάδος κοινωνικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς, μὲ τὰ διάφορα προβλήματα ποὺ ἀγακόπτουν ἐκ τῆς ὑπάρχειας τῆς, ἐπέσυρεν δλῶς ίδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν εἰδικῶν, πολὺ περισσότερον διότι αἱ χώραι τῆς Ἐγγύς καὶ Μέσης Ἀγατολής κατὰ δάσιν στηρίζονται κοινωνικῶς ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς κοινότητος καὶ οἰκονομίας.

Τέλος, αἱ μεταβολαὶ τῶν διαφόρων νομικῶν θεσμῶν, ἡ ἐμφάνισις νέων θεσμῶν, ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς νομοθεσίας, τόσον τοῦ ίδιωτικοῦ δσοῦ καὶ τοῦ δημοσίου δικαίου, ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον σοβαρᾶς ὁρεύνης. Ὁ ρόλος τοῦ ἐθίμου διεπιστωθῆ κεφαλαιώδης μεταξὺ τῶν λαῶν τῆς Ἐγγύς καὶ Μέσης Ἀγατολής, καθὼς καὶ ἡ ἐπιδρασίς τῶν ξένων νομοθεσιῶν, εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ συγχρόνου δικαίου ὡς καὶ εἰς τὴν καθηκοντήσιν βασικῶν κανόνων ἢ τὴν υἱοθέτησιν ἀστικῶν καδίκων. Ἡ ἔρευνα τῶν θεσμῶν ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν διοικητικὴν δργάνωσιν τοῦ κρά-

τους, γενικήν, τοπικήν καὶ τεχνικήν, καθώς καὶ εἰς τὸν νομικὸν μηχανισμὸν τῆς ἐπεμβατικῆς πολιτικῆς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ ἐν γένει εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωήν.

κήγη ζωήν.
Είναι φανερόν ότι η ἔρευνα δλων αὐτῶν τῶν ποικίλων καὶ πολυαρθρώμων προβλημάτων δὲν ήτο δυνατὸν νὰ ἔξαντη ηθῆ εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ὅκτω γηρεῶν τοῦ συγεδρίου τῶν Ἀθηνῶν. Οὕτε ἐνομίσθη ότι ή πρώτη αὐτῇ προσπάθεια μελέτης τῶν κοινωνικῶν φαινομένων τῶν χωρῶν τῆς Ἐγγύδος καὶ Μέσης Ἀνατῆς ἐπέτρεπε τὴν διατύπωσιν δριστικῶν συμπερασμάτων.

θεσις τῶν πολιτικῶν κομιμάτων κ.τ.λ.
Τέλος ἐγένετο δρόφωνα ἀποδεκτὴ ή εὐχὴ δρπως ἐξευρεθῆ τρόπος συνεχοῦς ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν εἰδικῶν περὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα τῶν χωρῶν τῆς Ἑγγύδος καὶ Μέσης Ἀγατοληγές, διὰ τῆς ἑρύσεως ἐνδέ εἰδικοῦ πρὸς τοῦτο δργάνου η διὰ μέσου τοῦ περιφερειακοῦ γραφείου τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ εἰς Κάιρον.

Ως γενική διαπίστωσις τῶν ἔργασιν τοῦ οὐντεροῦ προσέλθει
χωραὶ τῆς Ἔγγυς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς ἔχουν ἀνάγκην ἀναπτύξεως τοῦ τεχνικοῦ
αὐτῶν ἐξοπλισμοῦ. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο ἐπιβάλλεται οὐσιώδης θοήθεια ἐκ τοῦ
ἔξιτωρεικοῦ καὶ ἐπέριθασις τοῦ Κράτους. Μὲ τὴν διαφοράν, διτὸν γὰρ καὶ διάρ-
θρωσις τῶν κρατῶν τῆς Ἔγγυς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς δὲν παρουσιάζεται ὅμοια
εἰς δλους τοὺς λαοὺς τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν δμοιότητες
προερχόμεναι εἰς Ιστορικῶν λόγων ἀλλὰ συγχρόνως καὶ διαφοραὶ διειλόμεναι εἰς
τὸ διάφορον ἐπίπεδον τοῦ πολιτισμοῦ των.

Ἐπὶ δέκα δόλοκλήρους αἰδηνας, ἀπὸ τὸν Εὐφράτην ἦως τὸ Ιονιον, καὶ απὸ τὸν Νεῖλον ἔως τὸν Εὔξεινον, ἥμισυν ποικίλοι πολιτισμοὶ ἀλληλοεπιδράσαντες ὁ ἔνας ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ μεταδῶταις συγχρόνως εἰς τρίτους τὰ φύτα τῆς ἀκτινοδολίας των.
Ἐκτοτε δὲ ροῦς τῆς ἴστορίας ἀντεστράφη καὶ δλοὶ οἱ λαοὶ αὐτοὶ ὑπῆκθησαν εἰς τὰ διάφορα αὐτοκρατορικὰ πλαίσια τῆς Ρώμης, τοῦ Βυζαντίου καὶ τέλος τῆς Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Τοῦτο ἐπέτρεψε τὴν δημιουργίαν κοινῶν εθίμων καὶ σχετικὴν δμοιδ-

της κοινωνικής συγθέσεως κάθε λαοῦ. Αἱ διαφοροποιήσεις προήλθον ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐκ τοῦ γεγονότος διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἑκάστου λαοῦ ἐπῆλθεν εἰς χρονικὰ διαστήματα ἀπέχοντα οὐσιώδως τὸ ἔνα ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ τὴν ἐπιδρασίαν τῆς τε χνικῆς προόδου ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν καθε χώρας.

Αἱ διαφοραὶ αὗται δὲν ἔξαφανίζουν τὴν κοινότητα τῆς ἱστορικῆς προελεύσεως καὶ ἵσως τῆς μελλοντικῆς αὐτῶν ἔξελίξεως.

“Οπως ἐτόνισε εἰς τὸν ἀποχαιρετιστήριον λόγον του δ Πρόεδρος (¹) κ. Π. Α. Αργυρόπουλος, εἰσερχόμεθα σήμερα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς νέας αὐτοκρατορίας, ἡ δποία δὲν ἰδρύθη διὰ τῆς βίας, τῆς γίνης ἡ τῆς ἡττης τῶν λαῶν, μιᾶς αὐτοκρατορίας χωρὶς ἐδαφικὴν περιοχήν. Εἶναι ἡ Αὐτοκρατορία τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, ἡ δποία θὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς λαοὺς αὐτοὺς τοὺς κανόνας ἐκείνους τῆς συμπεριφορᾶς, οἱ δποίοι θὰ δημιουργήσουν μίαν κοινωνικὴν ζωὴν ἐλευθέραν, αὐτάρκη καὶ ἀξιοπρεπῆ (²). ”

(1) Ό κ. Π. Ε. Αργυρόπουλος, πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Διεθνῶν Μελετῶν, ἔξελέγη πρόεδρος τοῦ συνεδρίου μὲ δύο ἀντιπροσώπους, τὸν Ἐπίσκοπον Mgr. Maroum ἐκ Συρίας καὶ τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καΐσου κ. Morcos.

(2) Κατετέθησαν, πλὴν τῆς γενικῆς εἰσηγήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ καθηγητοῦ τῆς Κοινωνιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιέγης κ. René Clemens, οἱ ἀκόλουθοι εἰσηγήσεις :

Prof. E. Bonne «The economic transformation in Israel» (Anglais)

Dr. Ahmed El Emam «Etude de la réforme de la Constitution Egyptienne»

Dr. Malak Guirguis «Some sociological, social psychological and social psychiatric implications of technical change in the Middle East» (Anglais).

«Certaines implications sociologiques, psychologiques Sociales et psychiatriques sociales des changements techniques dans le Moyen Orient» (Français).

«Mental health aspects of rural reform» (UNESCO SS/Sem M. F./52/R 3).

«Les caractéristiques fondamentaux de l' évolution récente (1948—1951) économique et technique des pays du Moyen Orient -Leur évolution économique et sociale eventuelle» (Français).

«Inventaire des transformations techniques et leurs effets immédiats au Liban» (Français).

Prof. S. Morcos «Le nouveau Code Civil Egyptien» (Français).

& Prof. Farag «Etude des principales transformations sociales en Irak» (Français) UNESCO) SS/Sem ME/52/R 2

Prof. Nader «Inventaire des transformations techniques en Irak» (Français) R I.

Prof. N. Polyzos «Principales transformations sociales en Grèce sous l' influence de l' évolution technique» (Français).

Prof. E. T. Prothro «Social changes resulting from technological evolution in Lebanon» (Anglais).

Prof. I. Sciaky «Le développement constitutionnel en Israël» (Français)

Dr St. Someritis «La transformation des structures sociales et juridiques sous l' influence de l' évolution technique dans le Proche et le Moyen Orient» (Français).

«The transformation of social and legal structure

Παρέλασις της Ομάδος Σπουδαστῶν τῆς ΑΣΒΣ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Ὁκτωβρίου.

Prof. Ullrich

under the influence of technical evolution in the Near & Middle East».

«A contribution of the sociological method to the study of the subject» (Anglais).

«Contribution de la méthode sociologique à l'étude du Sujet» (Français).

«Examen détaillé du Programme Général d'Etudes» (Doc. UNESCO SS/Sem—NE/52/Doc. 2)

«Indications Bibliographiques» (UNESCO SS/Sem. ME/52 Doc. 3).

«L'influence des transformations techniques sur l'évolution du Droit Privé Contemporain».

«Evolution technique et Milieu Social».

«Exposé général sur les objectifs essentiels du Symposium International des S.S.» (Anglais et Français).

«Quelques Eléments de bibliographie : Bulletin international des sciences sociales» (UNESCO SS/Sem ME/52/Doc. 7).

«Classified List of S. E. Papers and Books published on the Middle East».

«Liste analytique des travaux de sciences sociales publiés dans le Moyen Orient ou s'y rapportant» (Bilingue).

«Publications du Département des Sciences Sociales de l'UNESCO ou des Organisations Internationales des S.S.» (Bilingue—413—55).

Prof. R. Clemens

Dr. Léon Dabin

Dr. Paul Minon

Dr. J. E. Godchot